

(שם) וגע אל עצמו ואל בשרו. עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא: (שם) הנו בידך אך את נפשו שמך. באותה שעה יצא איוב מדעתו, ואמר קה: (שם י) הטוב לך כי מעשך ? הטוב זה העשך שפעשה לי ? ! אבי ואמי עשו תגורף, ואפתה התחרפת עמהם בשפטות, וננתת בי נפש ונשמה. הנפש היא שלך, אמרת אך את נפשו שמך, והגוף שעשו לי אבי ואמי, אמרת עשה בו כל מה שתרצה - וכי הוא טוב זה העשך שפעשה לי ? !

דבר אחר, (תהלים מא) אשר משכיל אל דל. מה זה דל ? אדם שימות בלא בניים. יצאה נשמה מפניהם, בשעת פטירתו מן העולם ראה מה אמר עליו הפסוק - (משל) יד ליד לא ינקה רע. ואם נשאר לו בן בעולם, אם יחזק בו אחד וילמדנו תורה - יעשה שלום לי.

ובאים רעה ימלטו ה'. ובא ראה, אם אחד הקלף לבין הרי אררט, והוא ושנים עמו, וראה גמות ובקעים של אש, ועשן יוצא מהgmtות, ושם איש אחד שאומר כי ! כי ! אמר, ודאי מקום אחד ממקומות הגיהנום כאן.

נרדם וראה בחולמו איש אחר, ונדרש זה של קוצים על בתפיו, ושני מנהיגים מהגיהנום מלכיסים אש מהן החריש של הקוצים, ונשרף, והיה צועק. והוא אומרים לו שני מלכים קדושים, שלוחיים מהשופט של מעלה שדן אותו: אفة עזבת את הקדוש ברוך הוא ואת מליכיו, שהיו שומרים אותו בעולם הזה ובועלם הבא, ואפתה עשית הרצון של הקוצים, שהם הרשעים, שם מצדו של סמא"ל ותקש - הקוצים ישרפו אותה.

הדר ואמר, (שם ב ח) וגע אל עצמו ואל בשרו. עד לקודש בריך הוא אמר ליה, (שם ז) הנה בידך אך את נפשו שמך.

בזהיא שעתא נפק איוב מדעתיה, ואמר ה כי, (שם י ג) הטוב לך כי תעסך. הטוב זה העשך. ואפתה התחרפת עמהם בשפטות, וננתת בי נפש ונסמה. הנפש שהוא שלך, אמרת אך את נפשו שמך, והגוף שעשו לי אבי ואמי, אמרת עשה בו כל מה שתרצה, וכי הוא טוב זה העשך.

העישק שטעשה לי.

דבר אחר אשר משכיל אל דל, מהו דל. אדם שימות בלא בניים. יצאה נשמה ממנה, בשעת פטירתו מן העולם, ראה מה אמר עליו הפסוק, (משל יא כב) יד ליד לא ינקה רע. ואם נשאר לו בן בעולם, אם יחזק בו, וילמדנו תורה, יעשה שלום לי. וביום רעה ימלטו ה'.

וთא חזי, גברא חד איזיל לבוי טורי קרדוניא, הוא ותרין עמיה, וחמא גומין בקייעין דאסא, ותננא נפיק מן גומין. ושמע גברא חד דאמר ווי ווי. אמר, ודאי אחר חד מ

דוקתי דגיהנום הכא.

אך מעך וחזא בחלום לאינש חד, וחדא גדיישא מן קוץין על בתפיו, ותרין ממונין מן גיהנום עאלין נורא תהות גדיישא דמן קוץין, ואיתוקד. והוה צעיק. והוו אמרין ליה תרין מלאכין קדיישין, שליחין מן השופט דלעילא דון ליה, את שבכת לקידשא בריך הוא ולמלאכין דיליה, והוו נטירין לה בעלם דין ובעלם דאסא, ואת עבדת רעווא דקוץין, דאיןון רשיים, דאיןון מפטרא דסמא"ל ונחש. הקוץין ישרפו אותה.